

2. Цифрова адженда України – 2020 («Цифровий порядок денний» – 2020). Звіт HITECH-office, грудень, 2016. 90 с. URL: <https://uccr.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>
3. Цифрова агенція «е-Екологія» : офіційний веб сайт. URL: <http://e-ecology.digital> (дата звернення 08.05.2020).
4. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20.09.2017 № 649-р. *Офіційний веб-сайт Верховної Ради України* «Законодавство України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-%D1%80> (дата звернення 04.05.2020).
5. Дрешпак В.М. Розвиток електронного урядування як напрям державної інформаційної політики України: організаційний аспект. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2012. Вип. 4 (15). С. 78-84.
6. Воробьев С.В. Особенности функционирования электронной системы межведомственного взаимодействия «э-экология». *Научный вестник Академии муниципального управления*: Серия «Управление». Выпуск 2. 2015. С. 164-172.

УДК 144.376

НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ГРОМАДЯН ПРОТЯГОМ ЖИТТЯ

Л. М. Кравець

Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія ім. Тараса Шевченка
вул. Ліцейна, 1, Кременець, 47003, Україна
e-mail: luba@kravetsukr.net

Проблеми екологічної освіченості суспільства протягом багатьох десятиліть знаходяться у фокусі численних науково-педагогічних дискусій. Реалії нинішнього життя переконливо доказують актуальність даної теми, оскільки, так звана активна діяльність людини вносить у життя довілля не зовсім гуманні зміни, які надто шкодять усьому живому. Люди не хочуть помічати як вони сміють на вулиці, у парку, лісі, викидають поліетиленові вироби, вирубують ліси, спалюють траву, винищуючи все живе, забруднюють водойми, експлуатують підприємства, які викидають тонни шкідливих речовин і т.д., задовольняючи власні потреби, збагачуючись при цьому, не думають про майбутнє. Всі ці чинники негативно впливають на природу, рослини, тварини, людей, створюючи реальну загрозу для планети загалом. Нагальна необхідність формування екологічної культури у людей на протязі життя, спричинена саме реакцією на глобальну екологічну кризу, оскільки негативні зміни в навколишньому середовищі істотно збільшилися під тиском сукупної дії виробничих чинників за останні десятиріччя.

З метою збереження людського життя, необхідно докласти багато зусиль для очищення екології, природних ресурсів, зменшення стихійного впливу на нашу землю. Необхідно максимально активізувати систему екологічного виховання та освіти суспільства, особливо розвивати екологічну культуру дітей та молоді.

Екологічна освіта повинна бути націлена на формування нової культури взаємовідносин із довкіллям – культури, що поєднує право користування природними благами та відповідальність за стан навколишнього середовища, що базується на розумінні цінності життя. Ефективними засобами формування екологічної культури людства повинні бути екологічна освіта, екологічне виховання й екологічна діяльність.

Беззаперечно, що найбільш дієве вирішення проблеми екологічної культури суспільства лежить саме у площині освіти.

Визнано, що формування екологічної культури у процесі систематичного навчання – це оптимальний шлях екологічного виховання суспільства. Надзвичайно велику роль повинні відіграти різні соціальні інститути, церква, і, звичайно, сім'я. Для цього необхідно залучати найрізноманітніші методи та форми, які вироблені педагогічною спільнотою, від найсучасніших до традиційних класичних. Головне, щоб була система у їх застосуванні та змістовне підпорядкування цій важливій меті.

Екологічна освіта охоплює системні процеси, що відбуваються у навчанні, вихованні та сприяють формуванню особистості. Як складова системи загальнодержавного національного та громадянського виховання, вона повинна бути спрямована на формування екологічної культури всіх верств населення України, особливо через екологічне просвітництво. Надважливу роль повинні відіграти громадські екологічні організації та природоохоронні установи. Екологічна освіта населення повинна стати довготривалим процесом, тобто формуватися у ранньому віці та тривати протягом всього життя. Постійно переконуємося, що у системі освіти необхідно акцентувати увагу на екологічному навчанні; самоосвіті, надати можливість молоді застосовувати свої знання та досвід у плануванні, прийнятті рішень і прогнозуванні наслідків. Необхідно формувати екологічну свідомість у світовому масштабі, оскільки не навчившись дбайливо відноситися до природи в найближчому майбутньому, ми знищимо самі себе.

Отже, однією із найактуальніших проблем екологічної освіти та виховання є консолідація світової спільноти для формування розуміння правильних пріоритетів щодо збереження навколишнього природного середовища та переваг його сталого розвитку. У кінцевому результаті – збереження життя на Землі залежить безпосередньо від рівня та темпів формування екологічної культури в молоді, суспільства в цілому.

Література:

1. Курняк Л. Д. Екологічна культура: поняття і реальність. *Вища освіта України*. 2006. № 3. С. 32–37.
2. Морозова Л. Виховання екологічної культури особистості. *Вища освіта України*. 2001. № 2. С. 88–92.

УДК 504:656

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОСТІ МІСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ

О.А. Літвак, М.В. Доргаліс, О.В. Доргаліс

Національний університет кораблебудування ім.адмірала Макарова
пр. Героїв України, 9, Миколаїв-25, 54025, Україна
e-mail: olya.litvak@gmail.com

Міський громадський транспорт відіграє важливу роль в соціально-економічному середовищі, але одночасно є джерелом шкідливих викидів в атмосферу, підвищеного рівня шуму, електромагнітного випромінювання, вібрації, вилучення земельних ресурсів для автотранспортних підприємств. Погіршенню екологічної обстановки також сприяють